

[Undervisningsministeren]

nerne at oprette børnehaveklasse. Samordning af undervisning i børnehaveklasse med de første egentlige skoleår anser jeg således for at være en af de mere påtrængende opgaver, som vi står over for inden for uddannelsessektoren.

Jeg har glædet mig over, at U 90 har opfyldt et af sine hovedformål og er blevet grundlag for en bred og folkelig debat. Man kan næsten ikke åbne en avis, uden at der er et indlæg om redegørelsen. Samtidig er der allerede udgivet flere kommenterende indlæg i bogform, og jeg er vidende om, at flere er på vej. Endvidere er det mit indtryk, at der overalt i landet i vinterens løb vil blive arrangeret studiekredse m. v. med U 90 som udgangspunkt. Jeg følger denne debat med levende interesse og vil efterhånden søge at uddrage væsentlige elementer fra den, som kan være med til at fortælle os, hvordan U 90 skal følges op. En vurdering af den offentlige debat om U 90 er derfor en vigtig opgave for det centrale uddannelsesråd i den kommende tid. Jeg har da også bedt det centrale uddannelsesråd om at komme med en vurdering af denne debat i 1980-81.

Herudover kan jeg til afslutning henvise til, at jeg for nylig har anmodet uddannelsesrådet om at påtage sig en ny opgave nu efter afslutningen af arbejdet med U 90. Det drejer sig om gennemførelse af en tværgående undersøgelse af modersmålsundervisningen i bredere forstand inden for alle vore uddannelser. Hermed er det tanken at få belyst bl. a. de faglige krav og resultaterne af undervisningen inden for dette område. Jeg tror, at denne undersøgelse vil kunne give os et væsentligt grundlag for en vurdering af den mere indholdsmæssige side inden for et meget vigtigt område af vore uddannelser.

(Nedkastning af sedler fra tilhørerlogerne).

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg skal begynde med at konstatere, at det ikke er mig, der har iværksat denne demonstration, og ellers takke ministeren for redegørelsen, selv om jeg nok synes, at den ikke indeholdt megen vurdering af den øjeblikkelige situation på uddannelsesområdet, men måske snarere kunne karakteriseres som ministerens huskeseddel med hensyn til, hvad der er sket, og hvad der måske skal ske i den kommende tid.

Når vi altså har ønsket denne uddannelsesdebat i dag, så er det, fordi vi gerne vil præcisere den forskel, der ligger i, at man i denne sal, i dette ting, lovgiver, og at man i administrationen lægger op til denne lovgivning. Vi er interesserede i at få placeret også initiativet til lovgivning i den folkevalgte forsamling, sådan at der ud fra en debat som den, vi fører i dag, kan komme nogen inspiration til dem i ministeriet, der senere skal sidde og arbejde med lovforslagene.

Man kunne måske nok sige til ministeren, at det undrer én, at ministeren ikke kommer ind på, at der dog trods alt på undervisningsområdet hersker en betydelig usikkerhed, og at der vel også er en betydelig debat omkring uddannelsesspørgsmål.

Man kan stille det spørgsmål, hvorfor vi skal overse eller fortie, at der er problemer i hele uddannelsesforløbet. Går det da så godt i folkeskolen, at der ikke er nogen grund til at debattere folkeskolen her fra tingets talerstol? Hvad med lærernes kongres? Gav den dog ikke udtryk for, at der med en vis rimelighed kunne debatteres nogle ting også blandt politikere i denne sal? Hvad med det flertal, som står bag folkeskoleloven? Det synes dog, som om der er en vis usikkerhed med hensyn til, hvordan denne folkeskolelov skal administreres, hvad man egentlig har tænkt sig med den, og vi fornemmer oven i købet, at nogle måske er interesserede i at springe ud af det gode selskab.

Eller hvad med de erhvervsfaglige grunduddannelser? Gennemføres de efter hensigten og sådan, som vi nu engang havde håbet at de kunne gennemføres? Eller hvad med de økonomiske problemer, eksisterer de ikke? Er der ingen grund til, at vi også på dette område tager fat? Eller de videregående uddannelser? Eller forskningen? Og man kan blive ved. Vi føler i allerhøjeste grad, at der er grund til at tage en uddannelsesdebat, som er, jeg vil næsten sige tværfaglig, for at man på den baggrund kan hjælpe ministeren og måske især ministerens embedsmænd til at få sammenhæng i lovgivningen.

Hvis vi går tilbage til den nyligt overståede lærerkongres og til de undersøgelser, der har været offentliggjort i Berlingske Tidende om forældrenes og lærernes holdning til folkeskolen, så må man dog vel indrømme, at der gives udtryk for en vis ængstelse og også